

S. President de la Comissió de
Cultura de l'Ajuntament de
Barcelona.

Com director que sóc de l'Es-
cola Municipal de Música, pensant
en l'importància que té per
l'endevenir de la dita Escola la
provisió dels càrrecs que de
temps en temps van quedant vo-
cants, ~~ja per jubilació~~ ja per
defunció, em permeto per a l'a-
questa Comissió alguns abreviacions
sobre la manera d'omplir les
dites places. I si bé aquesta hora
día no puc donar llicon
als ~~dites~~ honorables residents que
la compunyen, vint que volument
vull cridar l'atenció sobre
~~aquesta qüestió~~ llur, per si creuen

apropiables, les mœurs observant
 encaminades a mantenir i
 millorar encara el prestigi que
 posteriorment te de temps la nostra
 Escola.

La provisió dels càrrecs dels
 professors vacants ~~ha~~ es feia
 durant molts anys per medi
 d'uns jurats o tribunals com-
 posats de la següent manera;

aquests jurats tenien una gran
 garantia ^{de responsabilitat} per la competència dels
^{artífexes} seus professionals, que es formaven
 i al mateix temps ~~per~~ ^{per} temps també
 una garantia d'imparcialitat per
 la variació procedència dels cen-
 tres municipals ~~per~~ per medi dels quals
 eren nombrosos els ^{actes} ~~membres~~ ^{membres} del
~~tribunal~~.

3

tots perduts pel Sr. Finent alcalde
de la Comissió de Cultura. Era
tanta la imparcialitat que l'Ajunta-
ment volia demostrar en aquesta ope-
ració professional, que voluntat
era en cas d'empat que aquell
decidís en ~~el~~ ~~seu~~ ~~seu~~ ~~seu~~ plena el
~~professor~~ nomenament del meu
professor.

Pero veient l'Ajuntament
de la Dictadura, i després d'uns
quants concursos de proveïment
de places vacants, veient que el
resultat no corresponia al
desig de donar les places a
qui volien, sent com omís dels
la conveniència de l'Escola,
allavors va en canviar l'autor
reslament de juny per el que

encara existeix actualment, en el
 qual els membres tècnics estan
 tan en minoria que no
 tenen absolutament cap pre-
 ponderancia per a poder fer
 valer el seu criteri, en con-
 sequència una majoria d'elements
 els desmés membres que podran
 tenir la més recta voluntat
 però que, generalment, no
 posseiran pas els coneixements
 artístics i pedagògics necessaris
 per a judicar amb ubicuïtat.

L'actual Comissió de Cultura no té
 cap culpa resumament no l'ha fixat
 en els greus inconvenients de l'
 actual reglamentació d'ensenyament,
 ella no ha fet més que l'anar

Requint una llei establerta anteriorment, reuse poder mantenir la seva transcendència, ni saber el seu origen veritable.

Per això jo m'atreveix a cridar l'atenció de ~~la~~ l'actual Comissió per a que aquest feu important es compti estant segur que amb perduran la rectitud de la nostra intencions, la conveniència absoluta de tornar a la reglamentació antiga de jutges,

La importància d'aquest ^{gran} qüestió és ~~importantíssima~~ ^{gran} per a la nostra cultura municipal; un moment no llicetat de permetre, donat el gran nombre de deixebles de la nostra Escola

mata en flor una pila de
 cocicams musicals a la deriva
 d'un mosaic seriós i lògic.

Un cop nomenat un professor,
 resta per tota la vida, fins a
 la seva mort o fins l'època
 de la seva jubilació, i si
 no és prou apte, o no té a
 quella indispensable ^{especial} vocació
 de mestre, les desgràcies
 artístiques que comet són
 incalculables. Mirem de
 vetllar perquè la nostra Escola
 Municipal de Música sigui tan
 pre^{digne} del seu crèdit i obtingui
 i d'aparar el seu nom en la pen.

7
Lecció pedagògica tal com
reclamen els drets de
perfeccionament culturals
de la nostra terra, en
aquests moments ^{tant} transcendents
de la nostra ~~seua~~ història

Present, a Vd. Sr. President, es
disputa comunicar aquests meros
observacions a la multitud
comprova que Vd. tenia diuina-
ment presideix aquesta de
Vd. at. S. S.

Comunicatii a cultura
funas . 29 oct 1932